

ת"פ 57623/07/15 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר סטרוסברג

בית משפט השלום בראשון לציון

28 נובמבר 2017

ת"פ 57623-07-15 מדינת ישראל נ'

סטרוסברג

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נוח

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אלכסנדר סטרוסברג

נוכחים:

ב"כ המאשימה: גב' נעמי נירנבלט (מתמחה) הנאשם וב"כ: עו"ד דמיטרי ברנשטיין

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.6.13 פגש הנאשם את יבגני דיאמנד (להלן: "יבגני") וא' ס' (להלן: "המתלונן") בקיוסק סמוך לדירתו של הנאשם.

הנאשם הזמין את יבגני ואת המתלונן לארוחה. השניים נענו בחיוב ועלו לדירתו של הנאשם, שם ישבו השלושה מסביב לשולחן במטבח, אכלו ושתו וודקה. בשלב מסוים חברתו של הנאשם, ילנה ברואן (להלן: "ילנה") יצאה מחדר השינה וניגשה לשבת יחד עם השלושה מסביב לשולחן. המתלונן אמר לנאשם כי אינו מעוניין שילנה תשב עמם, העליב אותה והוסיף כי אינו מחבב אותה.

או אז, נטל הנאשם סכין, חתך את המתלונן בצווארו וגרם לו לחתך רוחבי בצוואר הקדמי, מתחת לסנטר, באורך של כ-7 ס"מ. המתלונן נותח בהרדמה מלאה ושחרר כעבור יום מהאשפוז בבית החולים.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

2. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים מטעם שירות המבחן. אפרט להלן את תמציתם:

על פי התסקיר מיום 25.12.16, הנאשם בן 45, יליד אוזבקיסטן, גרוש ללא ילדים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, במהלכן רכש מקצוע כרתך. הנאשם עלה לישראל בהיותו בן 19. הנאשם תיאר את השתלבותו בארץ כתקינה ומסר כי שמר על תפקוד יציב במסגרות תעסוקה לאורך השנים.

שירות המבחן מסר כי מהכרות קודמות עם הנאשם עלה כי ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי. לדבריו, במסגרת צו מבחן משנת 2001 הופנה הנאשם לקבלת טיפול במסגרת היחידה לנפגעי סמים. באותו מועד התרשם שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה, נעזר בהליך הטיפולי והפסיק להשתמש בסמים, אולם, לאחר מכן, הנאשם התמכר לאלכוהול, התמכרות שהלכה והתגברה בשנים האחרונות. הנאשם מסר כי כיום הוא נקי מכל סוגי הסמים והאלכוהול, אף כי לא עבר תהליך גמילה מסודר.

בהתייחס לעבירה נשוא כתב האישום, מסר הנאשם כי בעת ביצועה היה נתון תחת השפעת אלכוהול, צמצם את אחריותו בנוגע לפגיעה במתלונן ולא ביטא אמפתיה כלפיו. שירות המבחן המליץ לנאשם לפנות לטיפול ביחידה להתמכרויות, ואף שהנאשם הביע מוטיבציה נמוכה לכך, ביקש להפנותו לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בתנאים משפחתיים וסביבתיים מורכבים, המאופיינים בהעדר גבולות ונורמות התנהגות שולית, ובהיעדר מקורות תמיכה והכוונה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל חסכים רגשיים ניכרים, ערכים בעייתיים ומיומנויות לקויות להתנהלות ולהתמודדות עם קשיים. שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל דפוסים מופנמים של התנהלות התמכרותית ועבריינית וקושי להכיר בקיומם של דפוסים התנהגות אלימים והרסניים באישיותו.

אשר לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד, שקל שירות המבחן את עברו הפלילי של הנאשם, השימוש ארוך השנים של הנאשם בחומרים פסיכו-אקטיביים, קשייו להסתגל למסגרות, יכולתו הנמוכה לוויסות דחפים והיעדר יכולת לביטוי אמפתיה. שירות המבחן סבר כי הנאשם לקח אחריות מינימאלית על העבירה והוסיף כי המוטיבציה של הנאשם לשינוי התנהגותו העבריינית הינה נמוכה. עם זאת ציין שירות המבחן כי גורם מגביר סיכוי לשיקום הינו התמדתו של הנאשם בעבודתו.

בשקלול הפרמטרים, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם לשוב על התנהגות אלימה הינה גבוהה, וכי חומרתה, במידה וישוּב לפעול באופן אלים, גבוהה גם כן. שירות המבחן סבר כי הנכונות המועטה שהנאשם מבטא לקשר טיפולי הינה חיצונית ומונעת משיקולי תוצאות ההליך המשפטי, ולא מתוך הבנת הבעייתיות של מצבו.

גורם סיכון נוסף אותו ציין שירות המבחן הוא כי לאחר האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם שב לצרוך אלכוהול. שירות המבחן העריך כי לא ניתן להקטין את הסיכון הנשקף מצדו של הנאשם לפגיעה חמורה חוזרת באחר במסגרת התערבות טיפולית בקהילה, ומשכך לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. עוד העריך שירות המבחן כי מאסר מאחורי סורג ובריש יצמצם את הסיכון לפגיעה חוזרת מצדו של הנאשם.

בתסקיר המשלים מיום 19.1.17 נמסר כי הנאשם הגיע לפגישת היכרות ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ולפגישה עם הנרקולוג הגיע כשהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול. אף שהנאשם פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, שירות המבחן לא

ראה בכך ביטוי אמיתי לקבלת עזרה או להפחתת רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מסר שאינו רואה בעייתיות בהתנהלותו באופן שחזק את ההערכה כי מדובר במוטיבציה נמוכה מצדו לטיפול, ולא חל כל שינוי במצבו של הנאשם.

בתסקיר מיום 20.6.17 נמסר כי הנאשם החל בתהליך גמילה באשפוזית ושהה שם כשלושה שבועות. המשך הטיפול, כפי שהוצע על ידי היחידה לטיפול בהתמכרויות, הוא ביצוע אבחון לנאשם. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים, במהלכם תיבחן יכולתו של הנאשם להתמיד בתהליך.

בתסקיר המשלים מיום 6.6.17 נמסר כי הנאשם מטופל ביחידה לטיפול בהתמכרויות, לוקח חלק בפגישות פרטניות עם עובדת סוציאלית ובקבוצה לעזרה עצמית, משתף פעולה ונמצא נקי משתיית אלכוהול. צוין כי הנאשם נמצא בתחילת דרכו הטיפולית, קרי בשלב רגיש ומועד לסכנה לחזרה לשימוש, ומשכך הומלץ לדחות את הדיון בארבעה חודשים.

מהתסקיר המשלים מיום 31.8.17, עולה כי הנאשם עובד מזה כשנה במפעל כרתך, מסגר ומתקין מטבחים ומתגורר בשכירות עם בת זוגו מזה כארבעה חודשים, אותה הכיר בזמן שהותו באשפוזית.

בהתאם לתסקיר, נאשם המשיך את הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, מעריך את משמעות הטיפול ורואה את הקשר בין העבירה ומהותה לבין התמכרותו לאלכוהול. מדיווח שהתקבל מהיחידה לטיפול בהתמכרויות עלה כי הנאשם מגיע לשיחות, עושה בדיקות ומשתתף בקבוצה לעזרה עצמית. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם צפוי לעבור הליך טיפולי ארוך שיכלול הבנה עמוקה להשפעת האלכוהול והסמים על חייו ועל מצבו. לאור האמור, התרשם שירות המבחן שהנאשם עבר שינוי, מגלה מודעות בתהליך של שיקום, מקבל אחריות על מצבו, מבין את הפסול בעבירה ומוכן לשאת במחירים. כדי לא לקטוע את התהליך הטיפולי שיקומי בו החל הנאשם, המצמצם את הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצדו, הומלץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן וכן להטיל עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, כעונש קונקרטי שימחיש לנאשם את אחריותו, התנהגותו האלימה וחומריתה.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם פגעו באופן חמור בערכים החברתיים המוגנים של שלמות הגוף, ביטחוננו האישי של האדם וכבודו. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע של מה בכך, בשל אמירה מעליבה של המתלונן. לדבריו, מדובר בתגובה קיצונית המלמדת על המסוכנות הנשקפת מהנאשם. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון, הקובעת כי יש צורך בענישה מוחשית וממשית כלפי מי שביצע עבירות אלימות, בפרט עבירות שנעברו תוך שימוש בסכין.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לרישום הפלילי של הנאשם, הכולל שמונה הרשעות קודמות, בגין ריצה מספר מאסרים בפועל, וטען כי הדבר מלמד על כך שהעבריינות היא דרך חייו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הוסיף כי הודייתו של הנאשם נעשתה לאחר שמיעת העדים בתיק, ולכן לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם חסכון בזמן שיפוטי באופן מלא.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, טען כי התסקירים הראשונים הצביעו על חוסר נכונות מצד הנאשם להשתלב בתהליך טיפולי, וכי רק לאחרונה שינה הנאשם את גישתו, וציין כי צפוי לו הליך טיפולי ארוך. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל באמצע מתחם הענישה לו טען, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את עתירת ב"כ המאשימה, הן לעניין מתחם הענישה והן לעניין מיקומו של הנאשם בתוך המתחם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי, ועל כן יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. לדבריו, מהעדויות עלה כי עסקין באירוע בלתי מתוכנן, במסגרתו הזמין הנאשם את המתלונן וחברו לביתו, השלושה שתו לשוכרה, ולאחר מכן התפתח ביניהם ויכוח, במהלכו הנאשם פעל כמתואר בכתב האישום, והכל בשל צריכה מוגברת של אלכוהול.

ב"כ הנאשם הוסיף כי בהתאם לעדויות לאחר שהנאשם פצע את המתלונן ושכב על הרצפה, המתלונן תקף אותו באופן חמור, אף שלא היה מצוי בסכנה. ב"כ הנאשם הפנה לעמדת המתלונן בעדותו לפיה אין לו טענות כלפי הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא זכר את האירוע בשל שכרותו, אך כששמע את עדות המתלונן חזר בו מכפירתו והודה במיחוס לו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא השתמש בסכינים שהיו על השולחן, אלא הביא סכין אותה עשה בעצמו כדי להראותה לחבריו, והדבר מלמד שלא התכוון מלכתחילה לבצע את העבירה.

ב"כ הנאשם טען כי במועד ביצוע העבירה הנאשם היה מכור לטיפה המרה, ומספר חודשים לאחר ביצוע העבירה הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בגינה נגזר דינו ל-24 חודשי מאסר. לדבריו, מאז שהנאשם שוחרר ממאסרו, לפני למעלה משנה, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, הוא עובד במקום עבודה מסודר ומצוי במערכת זוגית חדשה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול יבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה בה בתי המשפט הסתפקו בהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות. לטענת ב"כ הנאשם, הטלת מאסר על הנאשם, אף אם ירוצה בדרך של עבודות שירות, תפגע בו, מאחר שהוא חזר למוטב, עובד ומשתכר, מצוי בזוגיות והחל בהליך טיפולי.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אין הסבר לשיהוי המשמעוטי מצד המאשימה באשר למועד הגשת כתב האישום. בעוד שהאירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 1.6.13, כתב האישום הוגש לבית המשפט רק בחודש יולי 2015, אף שלא עסקין במקרה סבוך, אלא בחקירה שהסתיימה מספר ימים לאחר האירוע. ב"כ הנאשם טען כי השיהוי בהגשת כתב האישום פגע בנאשם, שכן במהלך תקופה זו ביצע עבירה נוספת בגינה נשפט וריצה עונש מאסר בפועל, ולו המדינה הייתה מגישה את כתב האישום עת ריצה את מאסרו, הרי שמצבו המשפטי היה שונה. לגישתו, רק בשל טעם זה יש מקום שבית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם לקולא.

בסיום טיעונו לעונש, ב"כ הנאשם טען כי יש לתת עדיפות לאינטרס השיקום, לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעם זה ומטעמים של הגנה מן הצדק והשיהוי בהגשת כתב האישום, והפנה לפסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בהטלת ענישה צופה פני עתיד ופיצוי למתלונן. לחלופין, ביקש להשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

הנאשם בדברו האחרון טען כי מצטער על מעשיו באירוע נשוא כתב האישום.

דין והכרעה

4. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים עליהם נועדה הוראת החוק להגן הם זכותו של כל אדם לחיים, לכבוד ולשלמות גופו. לצידה של העבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות קבע המחוקק עד 6 שנות מאסר, על מנת להדגיש את חומרתה. בתי המשפט חזרו וקבעו כי השיקול של מיגור תופעת האלימות הוא אינטרס חשוב וראשון במעלה, וכך גם אינטרס ההרתעה, הכולל הן את הרתעת היחיד והן את הרתעת הרבים, מפני נקיטת כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים, במטרה להגן על קורבנות העבירה.

חומרה יתירה יש לייחס לעבירה שבוצעה תוך שימוש בסכין. בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך במלחמה ב"תת תרבות הסכין". לעניין זה יפים של בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נגד חסן** (10.11.09):

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים..."

במקרה הנדון, על רקע ויכוח של מה בכך, עת הנאשם היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, הוא תקף את המתלונן בצווארו באמצעות סכין, וגרם לו לחתך רוחבי בצוואר הקדמי, דבר שהביא לניתוחו של המתלונן בהרדמה מלאה.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי ומוחשי, במיוחד לנוכח התוצאות החמורות שנגרמו למתלונן כתוצאה מפגיעתו.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לציין את החתך המשמעותי שנגרם למתלונן באורך של כ-7 ס"מ מתחת לסנטר. זאת ועוד, הנאשם אף היה עלול להסב למתלונן נזק חמור בהרבה, במיוחד לנוכח מיקום החבלה בגוף והשימוש בסכין, ואף לגרום לו לנזק בלתי הפיך. הנאשם ביצע את העבירה בשל ויכוח סתמי בינו לבין המתלונן בנוגע לבת זוגו של הנאשם, והכל כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול, ולפי דבריו, מטעם זה הוא לא זכר את מעשיו באירוע.

מדיניות הענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש פוגעני בנשק קר, כדוגמת סכין, מחמירה וכוללת, על פי רוב, עונשי מאסר בפועל. משך המאסר בפועל משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, הנזק שנגרם וכן נסיבותיו האישיות של העבריין. לעניין זה ראו - ע"פ 79/15 קנדלקר נ' מדינת ישראל (5.5.15), ע"פ 6176 שווק נ' מדינת ישראל (13.1.13), וכן ע"פ 2161/13 חבשי נ' מדינת ישראל (16.5.13).

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם אינה קלה. מחד, מעשיו גרמו נזק משמעותי למתלונן ומשכך הם מצדיקים ענישה ממשית, בהתאם למתחם הענישה שצוין לעיל. מאידך, מדובר בנאשם אשר עשה צעדים הראשונים בהליך הטיפול במסגרת הליך זה. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם הענישה, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצדו של הנאשם" (רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

יצוין בהקשר זה כי בעבר הוטל על הנאשם צו מבחן, טופלה התמכרותו לסמים, אך לאחר מכן הוא שב לבצע עבירות ואף התמכר לאלכוהול.

לגישתי, סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום צריכה להיעשות על בסיס מוצק יותר מזה המצוי בתסקירי שירות המבחן. עיון בתסקירים מעלה כי הנאשם ביצע את העבירה נשוא כתב אישום זה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, עת היה מצוי תחת השפעת אלכוהול. שני התסקירים הראשונים שהוגשו מעלים כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הביע מוכנות לקשר טיפולי בשל מניעים חיצוניים של תוצאות ההליך בלבד ולא מתוך הבנה של הבעייתיות במצבו. זאת ועוד, הנאשם אף הגיע לפגישה על נרקולוג היחידה לטיפול בהתמכרויות כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מקשיים בשליטה עצמית וביכולת לוויסות דחפים, וכי נשקף ממנו סיכון משמעותי לפגיעה חמורה חוזרת באחר. אמנם בתסקירו האחרון שינה שירות המבחן את עמדתו הראשונית ביחס לנאשם, מסר כי הנאשם שהה מספר שבועות באשפוזית, אינו עושה שימוש לרעה באלכוהול, מטופל ביחידה לטיפול התמכרויות ומשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, אולם איני סבורה כי די בכך כדי להורות על חריגה ממתחם הענישה ההולם, כעתירת ב"כ הנאשם.

כמצוין בהרחבה לעיל, מעשיו של הנאשם חמורים ביותר והיו עלולים להביא לקיפוח חייו של המתלונן. מתסקיר שירות

המבחן עולה התמונה כי הנאשם מצוי בשלבים הראשוניים של ההליך השיקומי למרות שהחל בו לפני מעל לחצי שנה, ואף כי למרות שההליכים המשפטיים בעניינו החלו עוד בשנת 2015, הנאשם עדיין מתקשה בשיום רגשותיו ובחיבור אליהם.

זאת ועוד, לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הטרדה, איומים, מרמה וסמים, בגינן ריצה מספר עונשי מאסר בפועל. יתר על כן, לאחר המקרה נשוא תיק זה, הנאשם שב וביצע עבירות נוספות של חבלה חמורה, איומים, כליאת שווא, הסגת גבול פלילית והטרדה באמצעות מתקן בזק, בגינן ריצה מאסר בפועל לתקופה של שנתיים.

כמו כן הנאשם נעדר גורמי תמיכה משפחתיים היכולים לסייע לו לצלוח בשלום את ההליך הטיפולי בו החל ולשמר את הישגיו הראשוניים, זאת למעט מערכת היחסים הזוגית הטרייה עם חברתו, שאף היא מכורה לשעבר.

עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אולם איני סבורה כי היא רלוונטית לתיק דנא, שכן מדובר בנסיבות שונות, ואפרט:

ב-ע"פ (מח'-מרכז) 633309-12-15 **אפראימוב נ' מדינת ישראל** (30.10.16) דובר בחריגה ממתחם הענישה ההולם בעבירות סמים, לאור הליך שיקומי שנמשך כשנתיים, במסגרתו שהה הנאשם בקהילה סגורה במשך שנה;

ב-ת"פ (שלום-פ"ת) 12335-09-09 **מדינת ישראל נ' כהן** (6.3.13) הדגיש בית המשפט כי מדובר בעונש חריג שהוטל על הנאשם בשל מצבו הרפואי המורכב, וכי בהיעדר נתון זה היה נגזר על הנאשם עונש מאסר משמעותי וממשי מאחורי סורג ובריח.

ב-ת"פ (שלום-ת"א) 16096-03-14 **מדינת ישראל נ' קרווליוב** (11.2.16) סבר בית המשפט כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם ממספר סיבות, ובכללן, הודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, העובדה שלמתלונן לא נגרמו חבלות כלשהן וכן בשל חלוף הזמן המשמעותי של כארבע שנים מעת האירוע ועד להגשת כתב האישום, כשחלוף הזמן לא היה תלוי בנאשם. זאת בעוד, בתיק שלפניי הנאשם הסב למתלונן נזק משמעותי שדרש ניתוח ואשפוז, הנאשם הודה במעשיו רק במהלך ההוכחות בתיק ואף השיהוי היה קצר בהרבה ועמד על תקופה של כשנתיים בלבד מעת האירוע ועד להגשת כתב האישום.

ב-ת"פ (שלום-כ"ס) 36155-05-14 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (30.10.16) בית המשפט ציין כי ככלל, נושא השיהוי בא לידי ביטוי בתוך מתחם הענישה, וכי רק בשל השיהוי המשמעותי בן 6 השנים יש מקום לחריגה, זאת בעוד שבעניינו השיהוי בהגשת כתב האישום קצר בהרבה כאמור.

ב-ת"פ (מח'-חיפה) 19002-08-15 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (27.9.16) ציין בית המשפט המחוזי כי סוגיית השיהוי צריכה לקבל ביטוי בתוך מתחם הענישה ההולם, והוסיף כי במצבים בהם חלוף הזמן הינו משמעותי ובלתי סביר יהיה מקום לחרוג לקולא אף ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

זאת ועוד, יודגש כי בפסקי הדין הנ"ל לא עסקו כלל בעבירות אלימות חמורות, בשונה מהתיק שלפניי.

יתר על כן, עיון בתזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו-2015, מלמד כי המחוקק ער לכך שיש צורך בתיקון החקיקה והוספת מקרים בהם יוכל בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה, ובכללם מקום בו חלף זמן ניכר במיוחד מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום. אולם, שעה שחוק העונשין לא תוקן הלכה למעשה, ונכון להיום ישנה התייחסות מפורשת של המחוקק במסגרת סעיף 40 יא (10) לחוק העונשין לשיקול חלוף הזמן כנסיבה לקולא בתוך מתחם העונש ההולם, אני סבורה כי אין מקום להורות על חריגה לקולא במצב הדברים הקיים זה.

נוכח כל האמור לעיל, ובשים לב לאינטרס הציבורי בעבירה זו ובנסיבות ביצועה, אני סבורה כי יש לבכר את שיקולי הגמול וההרתעה ועקרון ההלימה על פני שיקולי השיקום, ולדחות את עתירת ב"כ הנאשם להורות על חריגה ממתחם העונש ההולם בענייננו. יחד עם זאת, אדגיש כי אתחשב בנתון זה בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בהליך הטיפול בו צעד הנאשם לאחרונה כמצוין לעיל, בכך שלאחרונה הוא שומר על יציבות תעסוקתית (טל/2), בהודייתו של הנאשם אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, בשים לב לכך כי ניתנה במהלך שמיעת ההוכחות בתיק, בשיהוי מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום בעניינו של הנאשם, שיכול והביא לפגיעה מסוימת בנאשם, מאחר שבמהלך התקופה שחלפה עמד לדין שוב ונגזר דינו למאסר בגין עבירות נוספות ומאחרות יותר לעבירה נשוא תיק זה, בנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ובעברו הפלילי המכביד של הנאשם, בגינו ריצה מספר עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

טרם סיום, יצוין כי החלטתי להשית על הנאשם פיצוי כספי מתון יחסית לטובת המתלונן, בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם כעולה מהמסמכים שהגיש לעיוני (טל/3 ו-טל/5), ולכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל.

סוף דבר

5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים

עמוד 8

מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה 10, א ס, בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.18, וב-1 לכל חודש שאחריו, ויעבר על ידי המזכירות למתלונן.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

טיפול במוצגים ייעשה בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ הנאשם, אני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד יום 11/1/2018, וככל שערכאת הערעור לא תאריך את המועד, הנאשם יתייצב במועד זה בבית מעצר הדירים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

כתנאי לעיכוב הביצוע אני קובעת את הערבויות הבאות:

הפקדה בסך 2,500 ש"ח;

ערבות עצמית בסך 5,000 ש"ח;

עמוד 9

ערבות צד ג' של גב' קרקבין אלנה, ת.ז. על סך 5,000 ש"ח.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם למשך שנה מהיום.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק ההחלטה למשטרת הגבולות.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם, כתנאי לעיכוב ביצוע, יפקיד היום הנאשם סך של 1,500 ש"ח בנוסף לערבות עצמית וערבות צד ג'.

היתרה בסך 1,000 ש"ח תופקד עד ליום 30/11/2017 בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה